

Марио Кроненберг
Шанс за любовта

Мила, ти си тъй неуловима –
неспокойствието е във твоя ген
Но винаги отново се завръщаш
в тихото пристанище – при мен

Пътят ми към теб бе доста труден –
ти си толкова загадъчна жена
но препятствията ме държаха буден
и полекичко разклатих аз високата стена

Знам, че ний във всичко сме различни –
всеки търси своята мечта
Но трябва ли да бъдем безразлични
или да дадем шанс на любовта?

КРАЙ

© Марио Кроненберг

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11972>]